

Den kort beskrivelse af turen fredag den 18. maj 2007 til Strynø.

Vi tog fra Havkajakcenter Svendborg/Århus fra lokaliteten Skovballe på Tåsinge til Strynø med afgang kl. 9,30. Der deltog 12 personer i turen, hvoraf to faldt fra. Turen var 22 km lang og varede 6 timer.

Den lang beskrivelse af turen fredag den 18. maj 2007 til Strynø, som er 3 km lang og 2 km bred og hvor der bor ca. 200 strynboere. Officiel adgangsvej er færgeren Strynboen, som har ½ times sejlads fra Rudkøbing.

Ulla, Thomas, Jørgen, Morten, Per, Torben, Elisa, Kjeld, Karin, Gunni, Benny, John var med.

Dagens første lyde var fuglesang, bølgeskvulp og snorkekor af primært basser og en enkelt tenor. Kort før kl. syv kunne jeg høre morgenhilsener og lidt efter skramlen af nok gasapparater – vist nok til kaffevandet. Morgentoilette og morgenmad var de første aktiviteter. Nogle valgte fællestuen til morgenmaden og andre valgte det mere lejrprægede morgenbord ved teltpladsen. Natten havde været kold og morgenen var flot med masser af solstråler og dugdråber.

Så begyndte turforberedelserne. Freddy ville blive hjemme pga. den hårde tur rundt om Thurø dagen før, i Havkatten, med fast vindror til styrbord hele vejen også under Thurø-broen. Torben von G skulle vist besøge et krammermarked og måske ud at fiske og måske slappe lidt af efter sin som sædvanlig store indsats ved gårsdagens aftenmåltid, hvor han og Gunni stod for det hele. Men ellers var der 12 personer, som havde mod på at skubbe kajakkerne ud i bølgerne lige nedenfor lejrpladsen i Skovballe.

Et flertal havde Strynø som mål for turen i overensstemmelse med turlederens planer, hvis altså vejret tillod planen, som blev fremlagt over wiskeyen aftenen før, som han vedholdende påstår er til at tage den dårlige smag af kaffe. Jeg bemærkede at nogle valgte helt at undvære kaffen. Ulla og Thomas havde ymtet noget om at forlade os inden Strynø. Ulla havde ikke fået roet så meget og især bølger bagfra var stadig noget af en udfordring for hende i hendes egen kajak. Også Jørgen kunne påstå, at det var hans egen kajak han roede i. Vi andre har enten købt eller fået dem, og ikke lavet dem selv.

Turforberedelser er noget mærkeligt noget. For mig er det ret stressende, fordi jeg desværre er ret usystematisk på det punkt, og derfor altid glemmer noget, og jeg bemærkede kort før afgang, som helst skulle være kl. 9,30 at Torben von G spurgte Gunni, om han nu måtte tale til hende, så måske er jeg ikke ene om den følelse.

Da alle var kommet i bådene og havde sikret sig at fodsparket sad ordentligt, at der var tilgængeligt drikkevand og havde fået spraydækket på – Johns var simpelthen to centimeter for kort, så det tog 2 mand fem minutter at få det på – satte vi retning mod sydøst for at ramme Vårø Knude, som er Tåsinges sydligste spids. I begyndelsen af vores ture er der tit ret stille. Folk skal måske lige vænne sig til bølgerne og måske finde rorytmen, men det varer sjældent længe før snakken går. Ved Vårø Knude, som er et ynglereservat med adgang forbudt fra 1. marts til 15. juli så vi masser af digesvaler og her vendte Thomas og Ulla om. Vi andre rettede ind efter Strynø's nordøstlige strande. Da vi nåede dem gik nogle enkelte i land på en varm solbeskinnet strand uden et vindpust. Men et flertal valgte at fortsætte mod Strynø Havn, i en sej modvind, med forventning om, at vi skulle lande ved Øhavets Smakkecenter og spise frokost der og og se lidt på byen.

Efter frokost gik vi en tur op i Strynø by, med sine ca. 120 ejendomme, hvoraf de fleste er små, kønne murstenshuse bygget for et århundrede siden til øens mange søfolk, i vores mondering, som vi selv har glemt er ret mærkelig, men får folk til at vende sig og kigge. Jeg gik i støvler med en del

vand i, men fik heldigvis Elisa med i sjoppekoret hen ad landevejen. Der var ellers ikke mange muligheder for chopping, da brugsen havde lukket indtil kl. 15, hvilket skuffede is entusiastene en del. Men frøer var der rigeligt af i gadekærene med megen kvækken og parring og hoppen rundt. I øens vandhuller findes stor og lille salamander, grøn frø og den sjældne grønbrogede tudse. Vi kom også forbi det gamle mejeri, som nu er kursuscenter og ferieboliger og kirken fra 1867, hvis størrelse overraskede os. Nogen mente at der i gamle dage kunne være kommet kirkeskibe til øen om søndagen, fra omliggende små øer. Øens majstang fandt vi aldrig, men den står efter sigende midt i byen, og hvert år males og pyntes den med blomster og kranser efter en tradition, der har rødder tilbage i oldtiden. Kun to andre steder i Danmark findes majstrætraditionen bevaret, nemlig i to landsbyer på Avernakø. Vi gik tilbage af blandt andet Kærlighedsstien, hvor Gunni mindede mig om, at jeg skulle finde ud af, hvem der havde tegnet hovedbanegården.

Da vi kom hjem havde Torben von G fanget sin første ørred, en 1,4 kg flot fisk. Han opførte sig som rigtige lystfiskere gør, når de fanger deres første rigtige fisk – som en glad og stolt lille dreng. Vi fik det grillstegt til middagsmaden og den smagte rigtig lækkert.

VhBenny.